



Doma in po svetu

PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV

Walter Mondale ima prednost na današnjih primarnih volitvah v New Yorku — Prihodnji tork pa Pennsylvania na vrsti

NEW YORK, N. Y. — Danes so primarne volitve v New Yorku, državi, ki je za demokratske predsedniške kandidate izrednega pomena. Izvoljenih bo 252 delegatov za strankino konvencijo julija letos. V državi je registriranih 2,5 milijona demokratskih volivcev, od teh pa se bo današnjih volitev predvidoma udeležilo okoli milijon. Zadnja javna povpraševanja kažejo, da vodi Walter Mondale nad sen. Garyjem Hartom in črnskim kandidatom Jessejem Jacksonom. Mondale je najmočnejši v mestu New York, Hart pa ima največ podpore v predmestjih tega mesta ter v drugih krajih države. Jacksone podpirajo predvsem črnski volivci, ki pa jih je v New Yorku sorazmerno veliko, poleg tega so skoraj vsi registrirani v demokratski stranki. Druga prednost za Mondala je v tem, da ga podpirajo guverner Mario Cuomo, zvezni sen. Patrick Moynihan ter newyorški župan Ed Koch.

Politični analitiki smatrajo newyorške primarne volitve kot nekakšno prelomnico v predsedniški kampanji. Zmagovalec v New Yorku bo imel prednost v prihajajočih volitvah, kot bodo na primer tiste v sosednji Pennsylvaniji prihodnji tork. Mondalova organizacija je prepričana, da bo imela lažjo podporo delavskih unij, katere imajo velik vpliv med demokratskimi volivci.

Ker predsednik Ronald Reagan v republikanski stranki nima organizirane opozicije, je zanimanje osredotočeno na aktivnosti demokratskih kandidatov. Jutri zvečer ob osmih pa bo imel Reagan televizirano tiskovno konferenco, prvo v zadnjih 6 tednih.

Preiskavo o Edwinu Meesu bo vodil Jacob A. Stein — Meese »zadovoljen« — Preiskava bo trajala do 5 mesecev

WASHINGTON, D. C. — Včeraj je tričlanska komisija, ki jo sestavljajo zvezni sodniki, imenovala 59 let starega odvetnika Jacoba A. Steina za posebnega preiskovalca, ki bo vodil preiskavo o finančnem poslovanju Edwinu Meesa, vodilnega svetoyalca predsednika Reagana, ki ga je Reagan imenoval za novega pravosodnega tajnika: Najspornejša točka glede Meesa je trditev, da so nekateri posamezniki, ki so Meesu in njegovi ženi finančno pomagali, kasneje dobili službena mesta v zvezni upravi. Meese trdi, da je nedolžen in da je pripravljen sodelovati s preiskavo. Tudi predsednik Reagan odločno podpira Meesa.

Kot kaže, bo preiskava, ki jo bo vodil Stein, dolgotrajna in draga. Najeti bo treba več uslužbencev.

Zvezni senat z veliko večino zavrnil predlog, ki bi bil znatno zmanjšal ameriško pomoč El Salvadorju — Kennedy najkritičnejši

WASHINGTON, D. C. — Včeraj je senat zavrnil (63:25) predlog sen. Edwarda M. Kennedyja (D.-Mass.), po katerem bi bila znižana ameriška vojaška pomoč El Salvadorju od 61,7 na 21 milijonov dolarjev. Bela hiša je v začetku zaprosila za 93 milijonov dolarjev, a potem pristala na kompromisno vsoto 61,7 milijona dolarjev. Zagovorniki kompromisnega predloga so poudarjali v razpravi pred glasovanjem, da bi pomenil dejanski umik ZDA iz El Salvadorja hud udarec ameriški zunanji politiki. Druga posledica bi bila, so še trdili, veliko več prelivanja krvi v El Salvadorju.

Sen. Kennedy pa načelno nasprotuje Reaganovi politiki do El Salvadorja. Ta politika bo imela za končno posledico, je trdil Kennedy med razpravo, pošiljanje rednih ameriških vojaških enot v El Salvador. Kennedy je namreč prepričan, da sledijo dogodki v El Salvadorju razvoju, ki je vodil do ameriške udeležbe v vietnamski vojni.

Trije palestinski teroristi streljali na mimoidoče v Jeruzalemu — 48 oseb ranjenih in eden od teroristov ubit, druga dva prijeta

JERUZALEM, Iz. — Včeraj so trije palestinski teroristi začeli streljati na mimoidoče na križišču v zahodnem delu tega mesta. Ker mnogi Izraelci nosijo osebno orožje, so nekateri teh streljali na teroriste, pri tem pa enega terorista smrtno ranili. V obsežnem streljanju je bilo ranjenih 48 oseb, od teh jih je 14 še vedno v raznih bolnišnicah. Druga dva terorista sta bila prijeta.

Dve palestinski gverilski gibanji trdita, da sta odgovorni za atentat. Predsednik izraelske vlade Jitzak Šamir je dejal, da bodo kaznovani ne le tisti teroristi, ki izvedejo atentate, ampak tudi tisti, ki jih pošiljajo. Po prejšnjih atentatih so Izraelci običajno napadali oporišča gverilcev v Libanonu.

Čistka v Honduraški vojski se nadaljuje — Pet vodilnih častnikov odstavljenih — ZDA presenečene nad spremembami

TEGUCIGALPA, Hon. — Včeraj je podal ostavko gen. Marco Antonio Rosales Abella, ki je peti vodilni častnik honduraške vojske, kateri je izgubil položaj po odstranitvi poveljnika vojska gen. Gustava Alvareza Martineza, do katerega je prišli preteklo soboto. Gen. Alvarez Martineza je odstavil predsednik države Roberto Suazo Cordova, ki je civilist. V izjavi je predsednik Suazo Cordova dejal, da bodo odslej vojsko vodili civilisti.

Opazovalci honduraških političnih razmer so namreč smatrala gen. Alvareza Martineza za vodilno osebnost v državi. Alvarez Martinez je bil tesno povezan z ZDA in pripravljen sodelovati v podtalni vojni, ki jo s pomočjo ZDA vodijo nikaragveški gverilci zoper sandinistični režim v Nikaragvi. Znano je, da so mnogi honduraški politiki zaskrbljeni nad to politiko in nad nevarnostjo neposrednega vojaškega spopada med Hondurasom in Nikaragvo.

ZDA in štiri druge države odobrile 500 milijonov dolarjev pomoči Argentini — Mednarodna finančna kriza se nadaljuje

WASHINGTON, D. C. — ZDA in štiri druge države so končno odobrile posojilo v skupni vrednosti 500 milijonov dolarjev Argentini. Izposojeni denar bodo Argentinci uporabili za kritje zapadlih obresti na prejšnjih posojilih, prejetih od raznih ameriških in drugih bank. Argentina namreč ni imela sredstev za kritje svojih mednarodnih finančnih obveznosti in je bilo novo posojilo nujno potrebno.

Ekonomisti priznavajo, da v zvezi z Argentino gre le za začasno rešitev globoke in dolgotrajne krize. Tudi druge države so v podobnem položaju, med njimi predvsem Brazilija. Med evropskimi državami dolgujeta zahodnim bankam in državam ogromne vsote tudi Poljska in Jugoslavija. Pred tedni je Jugoslavija sklenila novo pogodbo z Mednarodnim monetarnim skladom, po kateri bo Jugoslavija zopet dobila posojila in druge finančne olajšave, v zameno pa morajo v SFRJ nadaljevati s svojim strogim programom »gospodarske stabilizacije«.



Vse rojake vabimo, da voščijo

veselo *Veliko noč* svojim prijateljem in znancem potom velikonočnega oglasa v *Ameriški Domovini*

Kličite čimpreje tel. (216) 431-0628

ali pišite na naslov:

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.,

Cleveland, OH 44103

Iz Clevelanda in okolice

K molitvi—

Člani Društva Najsv. Imena pri Sv. Vidu imajo skupno molitev noč ob 7.30 v Železovem zavodu na St. Clairju za pokojnega člana Johna Hočvarja.

Velik obisk—

Preteklo nedeljo je Misijonska Znamkarska Akcija priredila kosilo pri Sv. Vidu. Obisk je bil zelo dober, saj so menda servirali več kot 700 obrokov. Čestitke!

Lepo praznovanje—

Preteklo soboto zvečer je Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. praznoval 60-letnico. Dvorana je bila polno zasedena, glavni govornik je bil župan George V. Voinovich, program je vodil Tony Petkovsek, v kulturnem delu večera so sodelovali Fantje na vasi, Kres, Glasbena Matica in hrvaški Cleveland Junior Tamburitzans. Navzoč je bil tudi sen. Frank J. Lausche.

Jadran vabi—

Pevski zbor Jadran vabi na svojo večerjo s koncertnim nastopom in plesom, ki bo to soboto zvečer v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Večerjo bodo začeli servirati ob 5. popoldne, sledil bo enourni pevski nastop in natipl, za katerega bo igral Lužarjev orkester. Vstopnice so po \$10 na osebo in jih imajo člani zbora.

Skupno sv. obhajilo—

Društvo Najsv. Imena pri Sv. Vidu ima skupno sv. obhajilo to nedeljo pri sv. maši ob 8. uri zjutraj.

Razprodaja—

Pri Frangies Fashions se pripravljajo na veliko spomladansko razprodajo kvalitetnega blaga. V petkovi AD bo oglas z vsemi podrobnostmi.

Odpri nov lokal—

Včeraj je bilo odprtje bara v restavraciji Rainbow na Brookpark Rd., Restavracija je slovenska last, na 4. str. pa boste našli oglas. Ko se nahajate v tem delu našega mesta, obiščite restavracijo!

Miloš Stare bolan—

Obveščeni smo, da je resno bolan g. Miloš Stare, predsednik Narodnega odbora za Slovenijo. Zadel ga je možganska kap. Drugih podatkov o njegovem zdravstvenem stanju ob tem poročanju nimamo.

Smrtno se je ponesrečil—

Današnji *Plain Dealer* poroča o tragični smrti 18 let starega Richarda Fajfarja z Maple Hts., ki se je smrtno ponesrečil preteklo nedeljo popoldne, ko je bil na sprehodu v Cleveland Metroparks Bedford Reservation. Spodrsnil se je in padel 120 čevljev v potok. Padeč je sicer preživel, utonil pa je v vodah Tinkers Creeka. Letos naj bi bil mladi Fajfar gradiral iz Maple Hts. srednje šole. Zapušča očeta Ronalda, mati Irene, dve sestri in štiri brate. Pogreb bo v četrtek.

Atentat preprečen—

Kot kaže, je clevelandska policija preprečila atentat na Edmunda M. Cioleka, ki predstavlja senklersko naselbino v mestnem svetu. Aretiran je 47 let stari Gary James Skerritt. Po poročilu v *Plain Dealerju* naj bi bil Skerritt pripravljen plačati \$3.000 nekemu moškemu, ki bi bil ubil Cioleka. Morebitni atentator pa se je sam javil policiji. Ciolek je bil videti precej razburjen, ko se je udeležil prireditve v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju preteklo soboto zvečer.

Velikonočni oglasi—

V naši pisarni sprejemajo velikonočne oglase. Vabimo posameznike, društva in trgovce, da voščijo veselo Veliko noč preko našega lista.

VREME

Pretežno oblačno in vetrovno danes z možnostjo dežja v večernem času. Najvišja temperatura okoli 53°F. Oblačno jutri z verjetnostjo dežja. Najvišja temperatura okoli 44°F. V četrtek deloma sončno z najvišjo temperaturo okoli 40°F. Za petek in soboto napovedujejo deloma sončno vreme z najvišjima temperaturama od 50° do 55°F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — Editor

Published Tuesdays and Fridays except first two weeks
in July and one week after Christmas

NAROČNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za mesece

Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja; \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven

Združenih držav: \$20.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for 3 months

Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 27

Tuesday, April 3, 1984

Blagor njim, ki delajo za mir,
zakaj ti bodo otroci božji

Mt 5, 3-12

Naše mišljenje, naše gledanje na svet in na nas same je sad naše vzgoje, našega razmišljanja in v nemajhni meri tudi produkt mišljenja in nazorov okolja, družbe, v kateri živimo.

Ameriška družba je versko mešana, ameriška javna občila so zato versko nevtralna. Ameriški katoličani smo torej izpostavljeni nevtralnemu, včasih tudi protikatoliškemu vplivu. Če je naša vera živa, zavračamo vse vplive, ki niso v skladu z njo, svoje življenje in delo pa uravnavamo po krščanskem nauku.

Cerkev ima od Kristusa učiteljsko pravico in dolžnost. V okviru teh so ameriški katoliški škofje izdali pastirsko pismo o miru in o jedrski vojni. V njem razlagajo, kako naj gleda veren katoličan na to v sedanjem času tako pereče vprašanje.

Potrebno in prav je, da to pastirsko pismo z dobro voljo v krščanskem duhu preberemo, ga skušamo razumeti in si ga prisvojiti. Tako bomo sposobni zavzeti pravo katoliško stališče, kadar bomo razmišljali in govorili o miru in o jedrski vojni.

Da bi našim vernim to omogočili, je bilo to škofovsko pastirsko pismo prevedeno v slovenščino in bo tu v nadaljevanjih priobčeno.

Jože Božnar
župnik fare Sv. Vida

IZZIV MIRU

Pastirsko pismo ameriških škofov o vojni in miru,

»Izziv miru: Božja obljuba in naš odgovor«

— (v skrčeni obliki) —

I.

Strah pred jedrsko vojno je danes skoraj prijemljiv in viden. Jedrska vojna grozi obstoju našega planeta; to je največja nevarnost, kar jih je svet kdaj poznal. Ni niti znano niti potrebno, da bi ljudje živeli v tem strahu.

Papež Janez Pavel II. je rekel v Hirošimi: »Odslej zavisi ohranitev človeštva od zavestne izbire in preiščljene politike.« Amerikanci, ki smo prvi zgradili jedrsko orožje in ga doslej edini uporabili, smo sposobni odločilno vplivati na razvoj jedrske dobe, zato nosimo tudi težko človeško, moralno in politično odgovornost, da skrbimo, da bo »zavestna izbira« rešila človeštvo.

»Cerkev v službi miru«

Katoliško izročilo o vojni in miru je dolgo in zapleteno, sega od Jezusovega govora na Gori do izjav papeža Janeza Pavla II. V središču učenja Cerkev o miru in v središču katoliškega socialnega nauka sta Božja vseomogočnost in dostojanstvo človeške osebe. Človeška oseba je najčistejši odraz Božje prisotnosti na svetu; vse prizadevanje Cerkev za pravičnost in mir je namenjeno varovanju in pospeševanju dostojanstva vsake osebe. Kajti vsaka oseba ni le odraz Boga, ampak je tudi izraz Božjega stvaritvenega dela in smoter Kristusove odrešilne službe.

Kristjani se lotevamo vprašanja vojne in miru s strahom

Drobtinice, sladke in žaltave

CLEVELAND, O. - Deset let sem bil jaz »mulec« star, ko nas je učiteljica otroke celega četrtega razreda popeljala na izlet v Sele-Šumber, da smo si ogledali razvaline tamkajšnjega gradu. Peš do tja — po otroško seveda — smo tri ure hodili in tam bolj lačni kakor siti poslušali učeno gospodično, ki nam je povedala letnice in imena graščakov, ki so nekaj v njem gospodovali. Ne spominjam se, da bi učiteljica kaj rekla, koliko greha vseh »viž« se je po gradovih naredilo, in koliko naših pradedov je pod biči grajskih hlapcev krvavelo.

Razvaline. Joj, koliko jih je bilo po krivdi vojne in revolucije tudi v naši lepi domovini! Iz teh razvalin podrtih domov so se nekateri izkopali, drugi pa so pod razvalinami našli vsaj začasno svoj dom, teman in tesan. Bogu zahvala, ker me niso razvaline pokopale, in, če bi me bile, se ne bi iz njih jaz živ skopal — že ne zaradi mojega neokretnega života.

In smo šli mnogi v majniku, ko je mir izbruhnil, čez mejo v sosedni svet. Kamor smo prišli, po vseh mestih, zopet same razvaline. Sedaj smo že daleč od tistega časa, razvaline so pospravljene in na krajih, kjer so nekoč bile, so pozidane nove stavbe, novi domovi.

in spoštovanjem. Bog je Gospod življenja in je tako vsako človeško življenje v obsegu, ki si ga preje nismo mogli predstavljati. Čut groze in »strahu Božjega«, ki so ju čutili prejšnji rodovi pri obravnavanju teh vprašanj, nas težita z novo nujo.

Verujemo, da ima Cerkev kot versko občestvo in družbena ustanova lasten, potreben in izrazit delež pri iskanju in utrjevanju miru. Kajti mir je, kot Božje kraljestvo samo, oboje, Božji dar in človeško delo, Cerkev naj bi neprekinjeno molila za ta dar in sodelovala pri delu zanj. Mi smo poklicani, da bi bili Cerkev v službi miru.

Kaj pravi Sv. pismo o delu za mir

Nam kot vernikom nudi Sv. pismo temelj za soočevanje pri izbiri o vojni in miru. V Stari zavezi moramo razumeti vse predstave miru in luči Izraelovega odnosa do Boga. Mir je vedno smatran kot Božji dar, kot sad Božje odrešilne dejavnosti. Mir je posebna značilnost zaveze; ko je prerok Ezekiel razmišljal o vzpostavi nove, resničnejše zaveze, je izjavil, da bo Bog vzpostavil večno zavezo miru z ljudstvom (Ezekiel 37, 26).

Kot kristjani verujemo, da je Jezus tako dolgo pričakovani Mesija ali Kristus. Oni, v katerem je ugajalo Božji polnosti prebivati — po katerem so bile spravljene z Bogom vse stvari v nebesih in na zemlji —, je napravil mir s krvjo križa (Kološ. 1, 19-20). Jezus je proglasil Božje kraljestvo z besedami in ga uresničil s svojimi dejanji. V Božjem vladanju je kraljestvo dano ubogim... krotki bodo deželo posedli... in oni, ki delajo za mir, bodo otroci Božji. (Mat. 5, 3-10)

Vsi, ki poslušajo Jezusa, so ponovno pozvani, naj drug drugemu odpuste. Božje odpuščanje, ki je začetek odrešenja, se izraža v skupnem odpuščanju in usmiljenju. Jezus opisuje božjo vlado kot tako, v kateri je ljubezen dejavna, življenje dajajoča, vključna moč. Poziva k ljubezni, ki sega preko družinskih vezi in vezi prijateljstva, da dosega tudi sovražnike. (Matej 5, 44-48; Luka 6, 27-28)

Jezus Kristus je torej naš mir in s svojo smrtjo-vstajenjem daje Božji mir našemu svetu. V Njem se je Bog resnično pomiril s svetom, ga napravil eno in pokazal dokončno, da je ta pomiritev njegova volja, ta edinost med Bogom in vsemi ljudstvi ter med ljudstvi samimi. Pot k združitvi je odprta, zaveza miru vzpostavljena.

Ker smo obdarjeni z Božjim mirom v vstalem Kristusu, smo pozvani k svojemu lastnemu miru in k delovanju za mir v svetu. Kot učenci in otroci Božji imamo nalogo iskati pota k odpuščanju, pravičnosti in usmiljenju ter kazati božjo ljubezen v svetu, kjer sta nasilje in sovraštvo prečesto pravilo.

(dalje prihodnjič)

Razvaline tistih časov mladi gledajo le še na filmih.

Razvaline življenja.

Po celem svetu jih je veliko. Kako te razvaline nastanejo, je težko reči. Življenje samo jih odnekod prinese, včasih niti ne vemo, prav kdaj in zakaj. Posamezniki se v njih znajdejo, da naprej skoraj ne morejo, nazaj pa ne vedo kam. Stokrat hujše pa je, če se družina znajde v razvalinah.

Stavba, ki je postavljena na močnih, globokih temeljih kljubuje morebitnemu potresu, če pa le malo razpoči, se v mnogih primerih da z železnimi vezmi povezati, razpoke z malto zamazati in potem zopet služi svojemu namenu.

Družina, ki stoji na dobri verski podlagi, lažje kljubuje motnjam in težočam, če nastanejo. V veri je moč in opora, da eden drugega v nadlogah prenašajo, drug drugemu odpuščajo, in pogosto se najde pot do ponovne lepe družinske sprave. Brez vsake vere in še prilivanje z alkoholom je temelj družine spodkoppan in ruši se stavba družinske sreče. Od vsega obetajoče dobrega postanejo in ostanejo le razvaline življenja.

Razvalina življenja bomo imeli priliko gledati v Slovenskem domu na Holmes Ave. na Cvetno nedeljo, 15. aprila.

Pisatelj Franc S. Finžgar je lepo dramatisiral sončne in senčne strani domačega kmečkega človeka. Post je ravno pravi čas za to uprizoritev. Nobenega dvoma ni, da ne bi Dramatsko društvo Lilija te drame lepo podala.

Jaz sam, takrat, ko sem bil še mlad, sem bil v našem Prosvetnem društvu priključen igralski družini. Seveda nisem bil človek velikega formata, da bi na odru predstavljal kakšnega viteškega ljubimca — le vloge z malo zaneseno pametjo so mi bile dodeljene. Spominjam se, kako je bila cela naša igralska družina vesela, ko smo, kadar se je zastor dvignil, videli dvorano polno zasedeno. Celó še igralo se je lepše pri polni, kakor pa pri napol prazni dvorani.

Tudi igralci in igralkе Lilije bodo veseli, če bo dvorana polno zasedena —, zato 15. aprila ne ostanimo doma! Dajmo s svojo navzočnostjo mladim lilijašem priznanje, da cenimo njih trud in napor, ki v naših razmerah ni majhen.

V kakršnem koli vremenu gremo gledat *Razvalino življenja!*

Preko televizije in časopisov smo dobili nekaj prav debelih smešnic.

»Councilman« pri svoji lepi plači ne more (mu ni treba?) poravnati sproti mesečnih računov npr. za vodo in plin. Nič mu ni sramu in nič strahu. Ubogi »penzionist« s pet ali le štiristo mesečne pa gleda, da ima te račune poravnane, ker v strahu živi, da mu — če jih ne plačuje redno — plin in vodo zapro. Ali so taki »councilmani« vredni, da jih narod za vodnike izvoli?

Če človek gleda in razmišlja, pride to tega, da je barabija vseh vrst dejansko zaščiten pod »paragrafom«. Eni so mladoletni, bognekdaj napram njih robato nastopiti; drugi pa so v vseh primerih umsko slabo razviti in treba je z njimi imeti usmiljenje. Mnogi teh postopačev ima za pasom postisnjeno pištolo ali mesarski nož — ti policaj, pa tekaj za njimi z brinjeno vejo v roki in še to smeš uporabiti le v skrajnem slučaju, če ti preti smrt. Zadeva bo menda šla na glasovanje! Nekateri, med njimi predvsem črnci in liberalci, pravijo, naj ima policija le pištole manjše moči, da v slučaju napada, koga ne ranijo. Niso to žalostne smešnice?

Lépe velikonočne praznike želim vsem, ki se kdaj mude pri mojih »drobtinicah«. Po našem starem verskem običaju si dajte »požegnati«, pirhe, šunke in potice in vse, kar še zraven pripada. V kolikor se da, spomnimo se na kakšen način tudi tistih, ki morda v teh lepih prazniških dneh črne-ga kruha nimajo.

J. P.
Dopisujte v Ameriško Domovino, sporočajte o rojkih v svojih naselbinah!

Ob sedemdesetletnici dr. Cirila Žebota

CLEVELAND, O. - Univerzitetni profesor dr. Ciril A. Žebot se je rodil 8. aprila 1914 v Mariboru. Bilo je to tri mesece pred začetkom prve svetovne vojne. Rodil se je v družini, ki je bila utrjena v bojih proti nemštvu za slovensko severno mejo pri Šentilju na Muri. Žebotov rod namreč izhaja od tam.

Ko je mladi Ciril začel hoditi v osnovno šolo v Mariboru, je bila slovenska severna meja pri Šentilju tudi že severna meja Kraljevine SHS, kasnejše Jugoslavije. Nadarjeni dijak Ciril Žebot se je odločil za klasično izobrazbo in se po končani osnovni šoli vpisal na mariborsko klasično gimnazijo, na kateri je maturiral junija 1932. leta in uspešno končal svoje srednješolske študije.

Na jesen leta 1932 je maturant Ciril Žebot odpotoval iz Maribora v Ljubljano, slovensko kulturno in politično središče, da bi tam začel svoje visokošolske, univerzitetne študije. Vpisal se je na pravno fakulteto ljubljanske univerze, ki je bila edina slovenska univerza. Ljubljanska univerza je bila tedaj nepopolna, ker ni imela popolne medicinske fakultete, pa tudi sicer je bila okrnjena v raznih strokah ter prikrajšana za denarna sredstva. Pravna fakulteta pa na akademski ravni ni zaostajala za nobene pravno fakulteto v srednji Evropi in je poleg pravnih študij vključevala tudi gospodarske. Akademik Ciril Žebot se je v svojih akademskih letih s srcem in dušo pridružil akciji za izpopolnitev slovenske univerze, akciji, ki je začela prinašati sadove najprej z univerzitetno knjižnico. Po uspešnih pravnih študijah je Ciril Žebot 1. maja 1937 promoviral za doktorja prava.

Mladi doktor, ki se je odločil za akademsko kariero v gospodarskih vedah, pa je vedel, da mora iz malega slovenskega sveta pogledati še v veliki evropski svet. Od decembra 1936 do aprila 1937 in od jeseni 1938 do junija 1939 je bil v Parizu, kjer je nadaljeval po-doktorsko specializacijo v gospodarskih vedah, ki jo je začel v akademskem letu 1937-1938 na katoliški univerzi v Milanu.

Od decembra 1940 pa do nemškega napada 6. aprila 1941 je bil dr. Ciril Žebot zaposlen pri Narodni Banki Jugoslavije v Beogradu kot so-urednik njene mesečne gospodarske revije. Medtem pa je bil marca 1941 izvoljen za privatnega docenta gospodarskih ved na ljubljanski univerzi. Poleg tega pa ga je takratni slovenski minister v Beogradu in naslednik dr. Antona Korošca, dr. Fran Kulovec izbral za svojega osebnega tajnika za primer vladnega umika v inozemstvo. Dr. Kulovca pa je ubila ena prvih nemških bomb, ki so 6. aprila 1941 padle na Beograd. Po večtedenskem umikanju skozi Srbijo, Bosno in Hercegovino, Črno goro in Dalmacijo se je dr. Žebot vrnil



Dr. Ciril Žebot

v Ljubljano skupaj s profesorjem dr. Ehrlichom, s katerim sta se srečala pri umikajoči se jugoslovanski vladi na Palah pri Sarajevu.

Z začetkom akademskega leta 1941/1942 je dr. Žebot pričel predavati o primerjalnih gospodarskih sistemih na pravni fakulteti ljubljanske univerze. Ves čas po svojem povratku v Ljubljano pa je sodeloval s profesorjem Ehrlichom pri pripravljanju poročil o razmerah v zasedeni Sloveniji in pri delu na načrtih za politično zedinjenje in gospodarsko obnovo Slovenije po vojni. S temi študijami in o-snutki se je dr. Žebot po italijanski kapitulaciji 8. septembra 1943 umaknil iz Slovenije v upanju, da se prebije do zahodnih zaveznikov. Zaradi preiskav in poizvedovanj nemškega Gestapa se je zatekel v varstvo Vatikana. Po osvoboditvi Rima je deloval pri zahodnih zaveznikih za zedinjeno Slovenijo. Bil je raziskovalni analitik pri Zavezniškem posvetovalnem svetu in svetovalec poljske divizije pri angleški Osmi armadi.

V tem svojstvu je bil dr. Žebot leta 1944, nekaj mesecev po osvoboditvi Rima, med ustanovitelji Srednjeevropskega zveznega kluba za Intermarij kot konfederacijo narodnih držav med Nemčijo in Rusijo od Baltika do Egeja. Na predlog Poljakov je Ciril Žebot postal glavni tajnik Kluba; dr. Miha Kreka pa je Žebot predlagal za predsednika tega simboličnega predstavništva narodov vmesne Evrope, ki jih je bližajoči se zaključek druge svetovne vojne že potiskal iz nacističnega dežja pod komunistični kap.

Leta 1947 je dr. Žebot sprejel povabilo Duquesne univerze v Pittsburghu in se preselil v Združene države. Na Duquesne univerzi je predaval gospodarske vede dve leti kot izredni profesor. Po dveh letih pa je postal redni profesor in predstojnik gospodarskega oddelka. Leta 1958 je sprejel mesto profesorja primerjalnih gospodarskih sistemov na Georgetown univerzi v Washingtonu, D.C., kamor se je preselil in kjer še danes živi in deluje. Leta 1979 je dr. Žebot sicer stopil v pokoj, vendar je pa še vedno profesor emeritus in profesorski predavatelj za primerjalne gospodarske sisteme in gospodarske reforme v Vzhodni Evropi, poleg tega pa še vedno nadaljuje z raziskovanjem jugoslovanskega

»samoupravnega sistema«.

Takšen je kratek življenjepis Cirila Žebota ob njegovi sedemdesetletnici, ki pa še zdaleč ne more povedati vsega o njegovem življenju in delovanju. Dr. Žebot piše sam knjigo spominov, v kateri nam bo pripovedoval o velikih ljudeh, ki so ga navduševali, učili, vodili in napolnjevali z ljubeznijo in spoštovanjem do slovenskega naroda. To so: njegov oče Franjo Žebot, poslanec in mariborski podžupan, ki je umrl v Dachauu 13. aprila 1945; to je slovenski narodni voditelj dr. Anton Korošec; to je dr. Lambert Ehrlich, mučenec, duhovnik, znanstvenik, izvedenec za narodnostna vprašanja, mladinski voditelj in videc.

Z očetom je že kot dijak hodil na volilna zborovanja in politične sestanke. Dr. Korošci je postal mladinski zaupnik. Dr. Ehrlich pa mu je bil vodnik in učitelj v vseh ozirih. Tako se je dr. Žebot že kot mlad študent vrgel v tok slovenskega življenja v katoliških študentskih organizacijah. Ob prihodu na univerzo v Ljubljani je bil izvoljen za podpredsednika Slovenske dijaške zveze. Omenil sem že njegovo sodelovanje pri akciji za izpopolnitev ljubljanske univerze. Kasneje v tragičnih letih okupacije in revolucije se je bogatil ob življenjski modrosti in znanju dr. Ehrlicha vse do njegove mučniške smrti 26. maja 1942. Vse kaže, da so komunisti ob priliki umora dr. Ehrlicha upali, da bodo umorili tudi dr. Žebota. To pa se po božjem načrtu ni zgodilo, tako da je dr. Žebot tudi poslej mogel gojiti plamen Ehrlichovega višarskega slovenstva in idejo slovenske državnosti ter resnične narodne suverenosti. Za takšno slovensko bodočnost je dr. Žebot delal pri zahodnih zaveznikih v času, ko njih zamisli o tem delu Evrope in mejah še niso bile popolnoma ustaljene in določene.

V jeseni 1944 sta z dr. Krekom v osvobojenem Rimu pripravila za zavezniške vlade predlog za samostojno povojno Slovenijo z dodatno točko, da bi tako Slovenija mogla postati tudi nova domovina za junake poljske divizije, ki je z ogromnimi žrtvami osvojila Monte Cassino in s tem omogočila osvoboditev Rima 4. junija 1944. Po zaključku vojne, ob nastajanju Svobodnega tržaškega ozemlja, je dr. Žebot še enkrat predlagal – tokrat v imenu Akcijskega odbora za slovensko državo – samostojno Slovenijo povezano s Trstom. Iz tega rimskega Akcijskega odbora se je pozneje v Ameriki razvilo Slovensko državno gibanje, ki se je predstavilo ameriškemu Odboru za svobodno Evropo z načelno izjavo, ki jo je podpisalo okrog 350 slovenskih intelektualcev. Tako je Ciril Žebot konkretno prinesel svojo ljubezen do slovenskega naroda in skrb za njegovo bodočnost ter duha

svojih mladostnih let v svojo novo domovino Ameriko.

Ob svojem strokovnem delu in študiju kot ameriški univerzitetni profesor je Žebot vztrajno zasledoval in študiral tudi slovensko problematiko: gospodarsko, politično in narodnostno. Rezultate in zaključke svojih študij je objavljajal v neštetihih spomenicah, v znanjem slovenskem tisku ter v ameriških in evropskih strokovnih revijah. Objavil je tudi nad šestdeset komentarjev v *The New York Times* in *The Washington Post*, dveh najpomembnejših ameriških dnevnikih.

Najgloblje pa sta posegli v slovenske zadeve Žebotovi knjigi *Slovenija – včeraj, danes in jutri*, prva in druga knjiga 1967 in 1969. Knjigi so brali širom Slovenije. Ti dve knjigi in pa dr. Žebotova intervencija za slovensko cesto pri Mednarodni banki v Washingtonu v zvezi s slovensko cestno afero so tako razburili samega Edvarda Kardelja, da se je avgusta 1969 na seji Centralnega komiteja ZKS zaletel v dr. Žebota kot resnično nevarnost za komunistični režim v Sloveniji in Jugoslaviji. Eden najmočnejših političnih spisov dr. Žebota je njegov takratni *Odgovor Edvardu Kardelju*, tiskan v Celovcu leta 1969.

Silno obsežno publicistično delo, poleg mnogih predavanj na raznih seminarjih križem po Združenih državah, v Berlinu in v Pragi, pa še ne krije vsega pomembnega Žebotovega delovanja. Dr. Žebot je dal idejo in pobudo za zgraditev Slovenske kapele v ameriškem narodnem svetišču Brezmadežne v Washingtonu, D. C. in ves čas sodeloval pri pripravljalnih delih za zgraditev in posvetitev tega pomembnega slovenskega spomenika v ameriški prestolnici.

Profesor Žebot se je v teku prvih osemnajst let po priselitvi v Washington trikrat trdo – in uspešno – bojeval za ogroženo slovensko oddajo Glasa Amerike. V letih 1974 in 1975 je s pomočjo senatorja Franka Lauscheta in slovenskih kongresnikov dosegel, da je bil s kongresno zakonodajo (imenovali bi jo lahko *Lex Slovenica*) znova vpostavljen slovenski program Glasa Amerike potem, ko je bil eno leto administrativno ukinjen. V tesnem sodelovanju s senatorjem Lauschetom je napisal mnogo spomenic za pravice koroških Slovencev na pristojne oblasti v Washingtonu in na Dunaju. Ravno tako pa je v sodelovanju s senatorjem Lauschetom pripomogel k odprtju Ameriškega informacijskega centra v Ljubljani. Za senatorjev 80. rojstni dan pa je zamislil in pomagal organizirati prelepo proslavo washingtonskih Slovencev. Zbral je v spominsko knjigo pričevanja o senatorju Lauschetu, ki so jih na Žebotovo povabilo poslali ameriški predsednik, domala vsi člani senata in voditelji Predstavnškega doma ameriškega Kongresa. Omeniti je treba tudi Žebotovo delo za

amnestijo sodnika Franca Miklavčiča s pomočjo organizacije Amnesty International v Londonu, ki ga je proglasila za jetnika vesti meseca februarja 1978 in pa s pomočjo Mednarodne lige za človekove pravice v New Yorku.

Po gornjem kratkem orisu življenjske poti, delovanja in dosežkov dr. Žebota začenja mo slutiti, da imamo med seboj resnično velikega Slovenca. Gotovo je, da sedaj še ni mogoče pravilno oceniti njegovega dela, tudi še zaradi tega, ker vse še ni prišlo na dan. Moremo pa reči, da je zelo plodovit, da je njegovo delo vseskozi na akademski ravni, da ga v vem vodi iskanje resnice in da mu gre le za prikazovanje resnice, da v njegovih spisih ni maščevalnosti in sovraštva, temveč trezna zadržanost in zavest miru, ki izhaja iz resnice, da ni prenačljive temveč preiščljive posegel v razvoj v domovini, da prevaja njegovo delo globoka ljubezen do slovenskega naroda, da mu je bodočnost slovenskega naroda velika skrb, slovenska država in izpričanje resnične slovenske suverenosti srčna želja, v vsem pa veje vedno duh slovenskega krščanstva in katoliškega izročila.

Ob sedemdesetletnici je dr. Žebot še vedno čil in zdrav – globoko je hvaležen pokojnemu profesorju Ehrlichu za to zdravje. Še vedno redno igra tenis. Ob poklicnem delu, ki ga še opravlja, pa še vedno študira slovenske probleme in zadeve ter piše svoje spomine. Dr. Žebot upa, da bo ta močno dokumentirana knjiga napotila mlade zgodovinarje v Sloveniji k odkrivanju zgodovinske resnice o Sloveniji pred in med obema svetovnima vojnama.

Naj nam Bog ohranja dr. Žebota zdravega in čilega še mnogo, mnogo let. Dragi Ciril: Slovenci od Tebe še mnogo pričakujemo!

Mate Resman

Ribniški Riko računa na veliko prodajo na tuje

RIBNICA — Letos namerava ribniški Riko prodati na tuje skoraj 75% celotne proizvodnje. Lani je podjetje prodalo na tuje okrog 70 odstotkov svoje proizvodnje.

Riko bo izvozilo v Zahodno Nemčijo cestne valjarje in snežno mehanizacijo, v tako imenovani tretji svet predvsem priključke za traktorje, na kliniško področje (ZSSR in druge komunistične države) pa stiskalnice sekundarnih surovin.

Pomemben je posel z Irakom, kamor bodo prodali obiralce dateljnov. Precej bodo povečali izvoz v Avstrijo, kamor bodo prodali snežno mehanizacijo in manjše kopače. Predstavniki podjetja se dogovarjajo še z nekaterimi tujimi kupci, na primer s Kubo, vendar pogodbe še niso sklenili.

»Benečani niso Slovenci«

CELOVEC, Avstrija — Pred kratkim je bil italijanski zunanji minister Andreotti na državnem obisku v Beogradu. Kot poroča radio Trst, je Andreotti v Beogradu povedal, da Italija ne namerava priznati Slovincem v videmski pokrajini enake zaščite kot ostalim Slovincem v deželi Furlaniji-Juljski krajini. Pri tem je ponovil, da Benečani pravzaprav niso pravi Slovenci, zaradi česar jim tudi ne gre priznati enakih pravic kot ostalim Slovincem, temveč le zaščititi njihove posebne običaje ter navade, se pravi jim zagotoviti le neko folklorno zaščito.

Andreotti je Slovence v Italiji celo nekako pokaral, češ da so sami krivi, če še nimajo zaščite, ker vztrajajo na stališču, naj za vse pripadnike manjšine, to je tudi za Benečane in ostale Slovence v videmski pokrajini, veljajo enake zakonske zaščitne norme.

V tej zvezi piše tržaški list: »Ne bomo tu ponavljali, kako je takšno modrovanje za nas nesprejemljivo in kako bomo zato še dalje vztrajali pri zahtevi, naj se Slovenci v Italiji ne delijo na razne kategorije. Pri tem se bomo poslužili vseh sredstev, ki nam jih dajejo na razpolago institucije politične demokracije. Zaskrbnjujoča in nesprejemljiva je dalje Andreottijeva trditev, češ da veljajo manjšinska določila osimske pogodbe le za področje bivše cone A in B Svobodnega tržaškega ozemlja, to je za sedanjo tržaško pokrajino v Italiji ter za območje Kopra in Buj v Jugoslaviji. Čudimo se, da je Andreotti to razlagal v Beogradu, saj je znano, da so uradni predstavniki Jugoslavije že večkrat poudarili nekaj povsem nasprotnega in se pri tem sklicevali na besedilo preambule ali uvoda že omenjene pogodbe iz Osima.«

Iz vsebine beograjskih pogovorov med Andreottijem in jugoslovanskimi voditelji je treba še omeniti vprašanje industrijske cone na Krasu. Vse kaže, da sta obe strani to cono — vsaj takšno, kakršno predvideva osimska pogodba — odpisali, ker je dejansko neuresničljiva, pri tem pa soglašata, da je treba ohraniti duh pogodbe, to je ohraniti veljavnost predvsem zamisli o ustanavljanju družb z mešanim

kapitalom, kar naj omogoča višjo kvalitetnejšo obliko sodelovanja na industrijskem in drugih gospodarskih področjih.

V zvezi z vprašanjem zaščite manjšine je treba še opozoriti na pogovor, ki ga je imel te dni v Rimu tržaški občinski odbornik prof. Aleš Lokar od Slovenske skupnosti z ministrom za odnose z deželami Romito. Ta je dejal, da je zakonski osnutek o zaščiti naše manjšine že dostavil predsedniku vlade Craxiju. Zagotovil pa je, da bo vlada zaslišala tudi mnenje predstavnikov manjšine.

Naš tednik, Celovec, 16.II.1984

Slovenci informirali zastopstvo ZDA

CELOVEC, Avstrija - 26. januarja 1984 je ambasadorica Združenih držav Amerike Helene vom Damm na ameriškem poslaništvu na Dunaju sprejela na enourni razgovor delegacijo Narodnega sveta koroških Slovencev; predsednika dr. Matevža Grilca, osr. tajnika Franca Wedeniga ter člana predsedstva in predsednika KEL Karla Smoleta.

Zastopniki NSKS so informirali diplomatske zastopnike ZDA — poleg ambasadorke sta bila navzoča še prvi sekretar ambasade John Becker in sodelavec Eric Grades — o aktualni situaciji slovenske narodne skupnosti na Koroškem in jim obrazložili zahteve in predloge glede izpolnitve obveznosti, ki jih je sprejela Avstrija z Avstrijsko državno pogodbo iz leta 1955, katere podpisnica so kot signatarna sila tudi ZDA. Opozorili so predvsem še na nevarnosti, ki pretijo slovenski manjšini na šolskem področju.

Helene vom Damm je sprejela izvajanja delegacije NSKS z velikim razumevanjem in je kazala interes za nadaljevanje takih informativnih pogovorov, ki jih je imel Narodni svet z ameriško ambasado tudi že v prejšnjih letih.

Naš tednik, Celovec 2.II.1984



Včeraj je bil odprt Bar v prostorih Restavracije Rainbow

6750 Brookpark Road
(med cestama Pearl in Ridge)

Sedaj lahko naša dobra jedila po volji zalijete z izbranimi vini, pivi in žganimi pijačami.

Obiščite slovenski Bar in restavracijo Rainbow

Novi grobovi

Antonia Mah

V petek, 30. marca, dopoldne je v Slovenskem domu za ostarele umrla 84 let stara Antonia Mah, rojena Blatnik, rojena v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA l. 1920, vdova po l. 1972 umrlem možu Josephu, mati Williama J., Mrs. Carl (Olga M.) Spahar, in Mrs. John (Elsie) Cornachio, 7-krat stara mati, 4-krat prastara mati, sestra Jamesa (2 sestri živita v Sloveniji), članica SZZ št. 32 in SNPJ št. 142. Pogreb je bil v ponedeljek, 2. aprila, iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v cerkev Naše Gospe Pomočnice in od tam na pokopališče Vernih duš. Družina priporoča darove v pokojničin spomin Slovenskemu domu za ostarele na Neff Rd.

Luka Sittinger

V četrtek, 29. marca, zvečer je v Euclid General bolnišnici, kjer se je nahajal 5 tednov, umrl 89 let stari Luka Sittinger; rojen v vasi Parje, Slovenija, vdovec po l. 1976 umrli ženi Stefani, roj. Chesnik, oče Mrs. Al (Anne M.) Marinch, Mrs. John (Betty L.) Kovelan, Mrs. Carl (Martha J.) Angeline in Fr. Edwarda J. S.T., 16-krat stari oče, brat Johna in Marije Bratož (oba v Jug.) ter že pok. Gasparja, Helen in Frances, član Kluba slovenskih upokojencev v Euclidu in SNPJ št. 5. Pokojni je bil zaposlen kot rudar v Colorado 17 let, bil je tudi vnet harmonikar in tekoče govoril več jezikov. Pogreb je bil iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. včeraj, v ponedeljek, v cerkev Marije Vnebovzete in od tam na pokopališče Vernih duš.

Stanley Kalan

Umril je Stanley Kalan, ki je živel na E. 61. cesti, vdovec po pok. ženi Helen, brat Josephine Sodnik in Mary Began (Jug.), svak Ann Ilkanic in Pauline Jansa, stric Olge, Billa in Stanleyja Janse. Pogreb je bil iz Zak pogrebnega zavoda, 6016 St. Clair Ave., včeraj, v ponedeljek na pokopališče Vernih duš.

John Hocevar

V soboto, 31. marca, zvečer je v St. Vincent Charity bolnišnici po kratki bolezni umrl 90 let stari John Hocevar z 1172 Addison Rd., rojen v vasi Kompolje, Slovenija, od koder je prišel v Cleveland l. 1910, vdovec po pok. ženi Anni, roj. Jakopič, oče Anne Arhar, Johna in Josepha (član glavnega odbora KSKJ), 5-krat stari oče, 2-krat prastari oče, brat Julke Kralj (Slovenija) ter že pok. Christine Russ in Frances

Anton M. Lavriša

ATTORNEY-AT-LAW
(Odvetnik)

Complete Legal Services
Income Tax - Notary Public

18975 Villaview Road
at Neff
692-1172

Mismash, član Društva Najsv. Imena pri Sv. Vidu in Katoliških borštarnarjev Baragovega dvora št. 1317 (ki bodo molili rožni venec nocoj ob 7.30 v pogrebem zavodu), zaposlen kot strojnik pri Industrial Machine 15 let, vse do svoje upokojitve l. 1965. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. jutri, v sredo, dopoldne ob 9.15, v cerkev sv. Vida ob 10., nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

John A. Yankovic

V soboto, 31. marca, je v Hillcrest bolnišnici nenadno umrl 30 let stari John A. Yankovic z 1090 Washington Blvd., Mayfield Village, rojen v Clevelandu, mož Elizabeth, roj. Hadley, oče Collen in Johna ml., sin znanega slovenskega glasbenika Franka Yankovica in June, roj. Erworth, Pacitti (Mich.), brat Linde Takita (Havaji), Franka ml., Richarda (Chicago, Ill.), Angele McKinnie (Mich.), Jerryja, Marka, Roberta, Terese in Trice (obe v Nev.), član SNPJ društva Loyalties. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152. cesti danes, v torek, dopoldne ob 9.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob 10., nato na pokopališče Vernih duš.

Tony F. Zakrajsek

V četrtek, 29. marca, je v Euclid General bolnišnici po dolgi bolezni umrl 67 let stari Tony F. Zakrajsek s 19604 Shelton Drive, rojen v Aurori, Minn., od koder je prišel v Cleveland l. 1941, mož Louise, roj. Vertocnik, oče Anthonyja, Frederica in Johna, brat Franka, Mary Podrazaj, Sophie Yarasha, Johanne Zore (vsi v Wis.) ter že pok. Johna in Pauline Plevell, veteran druge svetovne vojne, zaposlen pri White Motor Co. 25 let, vse do svoje upokojitve l. 1975, član društva sv. Vida št. 25 KSKJ. Pogreb je bil iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152. cesti v ponedeljek, 2. aprila, zjutraj ob 8.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob 9., nato na pokopališče Vernih duš.

MALI OGLASI

NAPRODAJ

Hiša za eno družino, z garažo V izvrstnem stanju. St. Vitus okolica. Pokličite: 431-5804.
(25-28)

Apt. for Rent

4 rooms up. E. 160 off Holmes. For mature couple. No children. No pets. Call 761-8206 after 5 p.m.
(26-29)

Grdina Pogrebna Zavoda

531-6300
431-2088

17010 Lake Shore Blvd.
1053 E. 62nd St.

Grdina Trgovina
S Pohištvom

531-1235

15301 Waterloo Rd.

R & D MECHANIC
Familiar with truck equipment to build and test Prototypes, build and repair fixtures, work from prints and verbal instructions, mig welding, lathes, vertical mill and layouts. Knowledge of welding symbols. Call 486-1313, ext. 294.
(26,27)

WANTED
(Euclid area)

Live-in housekeeper, companion for elderly lady, preferably Slovenian. References. Call 439-3390 after 5 p.m.
(27-28)

Maid Service
for Bratenahl Place
Car necessary. Call afternoons: 481-1514.
(27-28)

For Sale

16020 Holmes Ave.

Large bungalow. 3 bdrms. Lge. liv. rm. and formal din. rm. Additional land behind home. Call 851-8921.
(27-30)

FOR SALE

Necchi portable sewing machine. Never used, in original carton. Open and closed arm. Sacrifice \$200. Call 251-8471.
(27-30)

LIVE-IN COMPANION

Needed for elderly woman. Room, board plus wages. Call 391-6093.
(26-29)

For Sale

4 bdrm bungalow in Willowick. Alum. sided. 1 1/2 baths. 2 1/2 car garage. New roof. New drive. New hot water tank. Finished rec. room. 50 x 150 lot. Walk to Shoregate. Realtor owned. \$65,900.

Kniffen Rd. in Leroy, Ohio
14.9 acres with well & culvert pipe. \$45,900.
Realtor owned.

CENTURY 21
Mrowca Realty, Inc.
Call Katie Gibson
at 944-0678
(26-27)

NAPRODAJ

Velik bungalow. 3 spalnice, velika dnevna soba, jedilna soba. Večji vrt zadaj od hiše. Pokličite 851-8921.
(27-30)

FOR RENT

E. 60 St. 3 furnished rooms. Call in the afternoon 944-6974.
(26-29)

Kanadska Domovina

DOM LIPA

TORONTO, Ont. - Dom Lipa je po državnih zakonih registrirana dobrodelna ustanova z imenom **Slovenian Linden Foundation**. Pripravljalni odbor je po teh predpisih dolžan na letnih zborih (general meetings) podati članom te ustanove poročila o celotnem poslovanju v minulem letu.

Tako je v nedeljo, 26. februarja, v newtorontski dvorani po poročilih posameznih odsekov Pripravljalnega odbora navzoče članstvo sprejelo realistično podana poročila blagajnika, tajnika in predsednika ter poročila informativnega, finančnega, gradbenega in upravnega odseka.

Začasno je najvidnejše delo finančnega odseka pod vodstvom g. Lojzeta Babiča, ki z letnimi družabnimi prireditvami zbira finančna sredstva za čimprejšnji začetek gradnje starostnega doma. Predsednik gradbenega odseka g. Franc Osredkar se trudi za končno uradno gradbeno dovoljenje pri občini Etobicoke. Delo upravnega odbora je ponovno zbiranje podatkov o naših starejših, ki bodo sestavljali čakalno listo, potrebno pri iskanju državnega posojila. Informativni odsek pa zbira novice in poročila za slovenske časopise in sestavlja imenik darovalcev za dom Lipa.

Sklep lanskega občnega zbora je bil, da more postati član ustanove Dom Lipa vsak 10-dolarski darovalec z vsemi pravicami volitev in sodelovanja pri vseh zadevah Doma Lipa.

Letošnji občni zbor je po poročilih in razgovoru sprejel

sklep, da vzporedno z iskanjem državnega posojila nadaljujemo z zbiranjem denarnih prispevkov. V zvezi s tem sklepom predlaga g. Peter Čekuta, da stremimo za močnejši pritisk pri državni vladi za posojilo. Da se delo nadaljuje, v dosedanjem odboru po volitvah ni mnogo sprememb. Za novega odbornika je bil izvoljen g. Bernard Baškovič.

Zadeva Doma Lipa je resna, kot so resni in stvarni načrti za leto 1984. Nedeljski zajtrk in kosilo 18. marca v cerkveni dvorani pri Mariji Pomagaj je s končnim dobičkom dva tisoč dolarjev pokazal pripravljenost ljudi za dobro stvar.

Dne 7. aprila je na programu petdesetdolarska dobrodelna večerja v newtorontski dvorani, 12. aprila pa je v prireditvi ge. Marije Kavčič v isti dvorani modna revija, prav tako v korist Doma Lipa. Od tam pa naprej v pomlad in na tretji slovenski walkathon 20. maja, kjer se bomo v hoji pomerili mladi in stari od vseh vetrov in stanov, da s pomočjo sponzorjev, z dobrim srcem in športnim duhom pomagamo ustvariti toplo bivališče mnogim potrebnim in osamelim Slovincem.

Do takrat pa pristrčna hvala in lep pozdrav vsem prijateljem slovenskega starostnega doma Lipa!

A. R.

Naslov Doma Lipa:

Dom Lipa,
52 Neilson Drive,
Etobicoke, Ont.,
M9C 1V7, Canada

5. Jurij Konje

Vsa čast tudi drugim, ki so dokončali progo, a se niso uvrstili med prvih pet, med njimi je bil tudi dr. Peter Urbanc, ki je za svoja leta tudi postavil nekak rekord.

Predhodni tekač je bil Frank Stržinar, ki je bil včasih v jug. tekaški vrsti, progo je tudi dobro markiral, da se ni nobeden zgubil. Frank Stržinar je bil še sodnik, zapisovala pa je L. Grmek.

Telovadba:

1984 Ameriški pokal za telovadbo je osvojil v Madison Square Gardenu v New Yorku Peter Vidmar, Amerikanec slovenskega rodu. Med najboljšimi telovadci sveta, torej Japonci, Kitajci, Madžari, Kubanci in ostalimi, je Vidmar osvojil: konja, drog in preskok, drugi pa je bil na krogih, bradlji in talni.

STZ Zbornik:

STZ pripravlja ob priliki 25-letnice društva dokumentarno knjigo te slovenske organizacije, katera je skozi 25 let delala med slovensko mladino

Iz lovske torbe

SCARBOROUGH, Ont. -MNR (Ministry of Natural Resources) naznanja, da bo letošnja sezona za moose kakor lansko leto; tele bo odprto vsakemu, za odraslo divjad pa bo treba imeti listek, katerega bo določil žreb. Datumov za žrebanje še ni.

Ministrstvo poroča, da je letošnja zima bila kar ugodna za divjačino. Odjuga v februarju je rešila črede jelenov gotovega pogina od volkov. Poročajo le redko o razmesarjenih jelenih. Zelo dobro se je ohranila Port Loring Area, kakor tudi Huntsville in Algonquin Park.

Pasja steklina je ugonobila predvsem precej lisic in v malem tudi nekaj volkov, vsaj v zgoraj omenjenih krajih, ne pa v okolici Bancrofta, kjer bo kar gotovo nekaj škode med divjačino.

Razveseljiva novica za ontarijske lovce je, da je ministrstvo poskrbelo divje purane, katerih ni bilo v Ontariju že 75 let. 150 puranov so dobili iz Michigana, za katere so dali 14 moosov. Upajo, da bodo dobili tudi nekaj puranov iz Iowe, kamor so poslali že na stotine divjih kanadskih gosi.

Minister za varstvo okolja (Environment) zvezne vlade Charles Caccia je uvedel nov davek za odstrel rac in gosi, kar bo lovce stalo \$7.50 namesto \$3.50, ko bo v jeseni kupoval dovoljenje.

Sezona na medvede se odpre 15. aprila, dovoljenja so po \$10 za spomladno in jesensko sezono. Medvedje so še vedno v velikem številu v Ontariju, čeprav je zanimanje za ta lov zelo naraslo; letno jih v Ontariju ubijejo okoli 4000.

Ribolov - Zvonko Nadj je ujel v Lake Simcoe v februarju 14.75 funta težko »pickerele« in zdaj vodi v STZ tekmovanju v ribolovu.

Borut

s pospeševanjem različnih športov, kakor telovadba, atletika, smučanje, streljanje in lova, ter bila vseskozi povezana s slovenskim narodnim življenjem. Društvo naproša vse Slovence, da prispevajo s članki in po možnosti z reklamo v Zborniku, prav tako STZ družine, da izroče svoj pozdrav.

Poletne Olimpijske igre

bodo v Los Angelesu od 28. julija do 12. avgusta 1984. Bay Travel in Simpson's Travel sta uradni agenciji za te igre. Nudijo sledeče možnosti:

1. povratna karta za letalo + 6 noči prenočišča v hotelu in sičer od \$729 do 1295 na osebo po dve osebi skupaj;
2. prenočišča v privatnih domovih - 6 noči od \$372 do \$672;
3. povratna karta za letalo - od \$239 do \$543 na osebo;
4. 10 listkov za različne te-

DRUŠTVO SLOVENCEV »Baraga«

V Torontu, dne 16. marca 1984

Dragi rojak! Rojakinjal!

Letos bomo praznovali 25-letnico Slovenskih dnevov. Za ta srebrni jubilej imamo namen izdati obširnejšo brošuro, ki naj bi v slovenščini in angleščini ter s pestrimi slikami prikazala pretekle slovenske dneve, njih namen in pomen za našo slovensko skupnost v Torontu, ter za slovensko emigracijo v Kanadi na splošno.

Ker bodo z izdajo take brošure veliki stroški, se obračamo na Vas s prošnjo, da bi ta podvig prirediteljev slovenskih dnevov gmotno podprli in tako omogočili izdajo take brošure.

Imena vseh darovalcev - seveda s privoljenjem - bodo v brošuri objavljena.

Denarna nakazila naslovite na: »Slovensko-kanadski svet« in pošljite na sledeči naslov:

»Slovensko-kanadski svet«
338 Woburn Avenue
Toronto, Ontario
M5M 1L2, Canada

Za vso Vašo pomoč za izdajo brošure o dokumentaciji slovenskih dnevov ob 25-letnici, se Vam že vnaprej zahvaljujemo.

V imenu »Slovensko-kanadskega sveta«
Vas s slovenskimi pozdravi pozdravlja
Vaš vdani

Otmarm Mauser

Otmarm Mauser:

SLOVENSKA ZEMLJA

Cvetja spomladnega vonjave,

spominjajo na ovelo me mladost,
ko bosonog sem hodil čez dobrave,
užival mladosti svoje sem norost.

Zdaj leta srebra v lasé so mi nasula,
otročka doba ostala je za mano,
kot jeseni cvetje mladost se moja je usula,
da vrnila bi se, ni mi dano.

Ostal le svež mi je spomin,
na brezskrbna mlada leta,
ko gledal z visokih sem planin
slovensko zemljo, ki v srcu mi je ostala svéta.

Bot te živi, zemljica domača!
Mladosti moje bivališče!
Neštetim postala si grobišče,
a otrokom svojim ostala bela si pogačal!

Seja slovenskih škofov

KOPER, 13. marca - Danes je bila prostorih škofijskega doma v Kopru sedma seja Slovenske pokrajinske škofovske konference. Škofje so najprej pregledali slovenski prevod vseh štirih evangelijev in besedilo odobrili. Tako je zdaj novi slovenski prevod celotnega evangelija pripravljen za tisk.

Govorili so tudi o pripravah na leto duhovnih poklicev, ki se bo začelo v septembru, o svetoletnih romanjih, ki so še v programu v naših škofijah, in še o vrsti drugih vprašanj. Sveto leto bomo tudi v naši delni Cerkvi sklenili skupaj z vesoljno Cerkvijo za letošnjo

kme, največ 20 na osebo. Liste se dobi samo z eno izmed zgoraj omenjenih možnosti.

STZ - Toronto

Veliko noč.

Za praznik Gospodovega oznanjenja bo papež Janez Pavel II. ves svet posvetil božji Materi Devici Mariji. Škofje se mu bomo pridružili in vsak bo v svoji stolnici skupaj z ljudstvom zmolil papežovo posvetilno molitev.

Med praktičnimi sklepi koprške seje je treba posebej omeniti tistega, ki zadeva teološki študij. Ker se na duhovniški poklic pripravljajo tudi kandidati, ki nimajo ustrezne srednješolske izobrazbe, so škofje na predlog Teološke fakultete v Ljubljani sklenili ustanoviti pripravljalni letnik, ki naj bi kandidatom pomagal premostiti pomanjkljivosti v izobrazbi.

Ponatis iz Družine št. 13
Ljubljana, 25.III.1984

Ameriška Domovina
druži Slovence
po vsem svetu

Slovensko prvenstvo v smučarskem teku

SCARBOROUGH, Ont. -Dne 4. marca 1984 so se vršile STZ tekme v smučarskem teku (Cross Country) na farmi inž. F. Grmeka v Mt. Albertu. Kar lepo število ljudi je prišlo v Mt. Albert tisto lepo, sončno nedeljo.

Proga se je vila čez drn in strn, skozi gozd in jase, čez nekaj plotov, in je bila dolga okrog 7 km. Sneg je bil prvovrsten, tistim, ki so si namazali smuče, je bolj drselo nazaj kot naprej.

Rezultati:

Člani

1. O. Koren
2. M. Opresnik
3. T. Papež
4. M. Klopčič
5. A. Konje

Članice

1. Nežka Škulj
2. Marija Stržinar
3. Ančka Opresnik
4. Frida Papež
5. Helena Papež

Mladina

1. C. Nadj
2. M. Škulj
3. R. Papež
4. Julija Konje

KOLEDAR PRIREDITEV

V »Koledar« pridejo prireditve društev in drugih organizacij, ki objavljajo v »Imeniku društev« vsak mesec. Vključene so tudi prireditve, ki so v uredniškem mnenju koristne za našo skupnost.

APRIL

7. — Pevski zbor **Jadran** priredi koncert v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

7. — **Zbor Slovenska pesem** priredi koncert pri Sv. Štefanu v Chicagu. Pričetek ob pol osmih.

14. — **Fantje na vasi, Toronto**, priredijo koncert v cerkveni dvorani na Brown's Line. Začetek ob 7. zv.

15. — **Dramatsko društvo Lili**ja poda Finžgarjevo dramo »Razvalina življenja«, v Slovenskem domu na Holmes Ave.

28. — **Tabor DSPB Cleveland** priredi svoj pomladanski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igra orkester Veseli Slovenci.

MAJ

12. — **Slovenska šola pri Sv. Vidu** priredi Materinsko proslavo v farni dvorani. Pričetek ob 7. uri zvečer.

13. — **Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti** priredi Materinsko proslavo v šolski dvorani. Pričetek ob 3. uri popoldne.

18. — **Letna seja Slovenskega** doma za ostarele. Začetek ob 7.30 zvečer v spodnji dvorani SDD na 15335 Waterloo Rd.

19. — **Mladi harmonikarji** prirede koncert v šolski dvorani pri Sv. Vidu ob 7. uri zvečer. Za ples igra ansambel Jasmin.

20. — **S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis.** priredi Materinsko proslavo.

26. — **Pevski zbor Korotan** priredi pomladanski koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Po koncertu igra orkester Veseli Slovenci.

27. — **Društvo SPB Cleveland** obhaja slovenski spominski dan za vse žrtve vojske in komunistične revolucije s sv. mašo ob 11.30 pri Lurški votlini na Chardon Rd.

28. **S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis.** priredi Spominski dan proslavo.

JUNI

3. **Otvoritev Slovenske** pristave.

16. in 17. — **Tabor DSPB Cleveland** poda spominsko proslavo za vse pobite slovenske domobrance, četnike in vse žrtve komunistične revolucije, na Orlovem vrhu Slovenske pristave.

24. — **Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti** priredi piknik na Slovenski pristavi.

24. — **S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis.** priredi prvi piknik v Triglavskem parku.

30. — **Slomškov krožek** priredi romanje v Lemont.

JULIJ

8. — **Misijonska Znamkarska Akcija** ima piknik na Slovenski pristavi.

13., 14. in 15. — **Poletni festival** pri Sv. Vidu.

22. — **M.Z.A. krožek, Milwaukee, Wis.** priredi misijonski piknik v Triglavskem parku.

29. — **Slovenska šola pri Sv. Vidu** priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

12. — **Belokranjski klub** priredi piknik na Slovenski pristavi. Igra Toni Klepec orkester.

19. — **Slovenski narodni dom** na St. Clair Ave. priredi kulturni program ob 70-letnici ustanovitve.

19. — **S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis.** priredi drugi piknik v Triglavskem parku.

SEPTEMBER

15. — **Slovenska folklorna skupina Kres** priredi program slovenskih narodnih in umetnih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

16. — **Oltarno društvo fare Sv. Vida** priredi kosilo v dvorani pri Sv. Vidu.

16. — **Vinska trgatev na Slovenski** pristavi.

23. — **Društvo SPB Cleveland** priredi romanje v Frank, Ohio.

23. — **Slovenska folklorna skupina Kres** ponovi program slovenskih narodnih in umetnih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

29. in 30. — **Ohijska KSKJ federacija** praznuje 90. obletnice ustanovitve KSKJ, v avditoriju pri Sv. Vidu.

Visokošolski teološki tečaj v Ljubljani

CLEVELAND, O. - V Ljubljani imajo že nekaj časa teološka predavanja, ki so namenjena prvenstveno visokošolcem in izobražencem. Predavanja so smotrno zamišljena in potem enako tudi pripravljena in izpeljana. Vsako predavanje kot tako je celota. Po drugi strani pa so bila spet vsa ta dosedanja predavanja, kakor bodo tudi prihodnja, vsak del druge, a le širše vsebinske celote. Na temelju tega so predavanja opravičeno dobila poimenovanje »teološki študijski tečaj«.

Zadnje tovrstno predavanje je bilo pred nedavnim na teološki fakulteti v Ljubljani, katerega tema (snov, predmet) je bila »Mir – iluzija (slepilo) ali uresničljivi cilj?« Za okroglo mizo so ta večer razpravljali o miru v današnjem svetu, o vlogi Cerkev in o delu kristjanov za mir. Večer je vodil Drago Klemenčič, glavni urednik *Družine*.

»O miru v luči družbenega nauka Cerkev« je govoril Janez Juhant, predavatelj na ljubljanski teološki fakulteti; časnikar Bojan Grobovšek pa »O mirovni gibanjih«; teolog-laik Janko Merkač »O delu za mir« in Rafko Valenčič, predavatelj na ljubljanski teološki fakulteti, »O Škofovskih konferenc in o vprašanju miru«.

Kakor v ZDA tako je občasno tudi v Sloveniji in po vsej

30. — **S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis.** priredi Vinsko trgatev v Triglavskem parku.

OKTOBER

6. — **Fantje na vasi priredijo** 7. letni koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pričetek ob 7. uri. Za ples igra Alpski sekstet.

20. — **Tabor DSPB Cleveland** prireja svoj jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.. Za zabavo in ples igra orkester Veseli Slovenci.

20. — **Pevski zbor Glasbena Matica** priredi koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

21. — **Občni zbor Slovenske** pristave.

28. — **Slomškov krožek** priredi kosilo v dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 1.30 popoldne.

NOVEMBER

3. — **Štajerski klub** priredi veselo Martinovanje v dvorani sv. Vida. Igrajo Veseli Slovenci.

10. — **Belokranjski klub** priredi Martinovanje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

10. — **Pevski zbor Jadran** priredi svoj jesenski koncert v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

11. — **Slovenski šoli pri Sv. Vidu** in pri Mariji Vnebovzeti se spominjata 25. obletnice smrti dr. Gregorija Rožmana.

16., 17. in 18. — **Novemberfest** pri Sv. Vidu.

Evropi veliko zanimanje za mir. Zato tudi ni nič čudnega, če je bil omenjeni večer v Ljubljani zelo dobro obiskan. Za sklep pa bodi dodano še to, da ta predavanja organizirata

Prijateljsko srečanje slovenskih, hrvaških in srbskih bogoslovcev v Ljubljani

CLEVELAND, O. - Po ljubljanski *Družini* od 25. marca podajamo v naslednjim svojim bralcem poročilo o bratskem srečanju slovenskih, hrvaških in srbskih bogoslovcev. Glasi se takole:

»Ob prazniku Teološke fakultete v Ljubljani so nas tudi letos obiskali študentje pravoslavne Teološke fakultete iz Beograda in študentje Teološke fakultete iz Zagreba.

Po slovesnem bogoslužju v stolnici, akademiji na fakulteti ter skupnem obedu smo našim gostom pokazali nekaj znamenitosti Ljubljane: cerkev v Mostah, frančiškansko cerkev, grad. Večer pa smo izra-

Posledice potresa

KOSTANJEVICA NA KRKI — Pred dvema tednoma smo v našem listu poročali o potresu, ki je prizadel nekatere kraje na Dolenjskem, predvsem pa Kostanjevico na Krki. Ob takratnem poročanju še ni bilo dosti podatkov o gmotni škodi tega potresa, ki je v okolici Kostanjevice na Krki dosegel jakost 6 na Mercallijevi lestvici.

Po potresu so ustanovili posebne tri- do petčlanske strokovne komisije, ki so ocenjevale potresne škode v Kostanjevici in 27 okoliških vaseh ter zaselkih.

Gmotna škoda po preseglu 20 milijonov din (125 din = \$1), pri čemer ni všteta tista, ki je nastala na kostanjeviškem gradu in cerkvah, spomeniškovarstvenih objektih prve kategorije. To nalogo bodo zato poverili v oceno spomeniškega varstvu.

Na zunaj, so ugotavljale komisije, škoda ni posebej opazna, saj je potres rušil predvsem dimnike in prizadejal strešno kritino, zato pa je v notranjosti mogoče videti od enega do pet centimetrov široke vodoravne, navpične in prečne razpoke na stenah, še huje pa je na podstrešjih. Prišlo je celo do zamika strešnih konstrukcij, zato bo treba stare predelne stene in preklade okrepiti z dodatnimi betonskimi ali železnimi vezmi.

Potres je najbolj prizadel središče Kostanjevice — na primer na stropovih poslopja, kjer je postaja milice, in na zgradbah okrog Kambičevega trga — manj pa oddaljeneje vasi, med njimi najbolj Črnečo vas. Ob vsem tem je treba dodati, da je v vseh objektih bivanje še mogoče, morebitni novi, močnejši potresni sunki pa bi lahko imeli katastrofalne posledice. Še sreča, da v krajevem središču in v odročnejših krajih ob starih poslopih že rastejo nove stanovanjske hiše.

ljubljska teološka fakulteta in pa slovenski Medškofijski odbor za visokošolce ali, kakor jih sedaj tudi v Sloveniji imenujejo, »študente«. Tako jih je bil imenoval že kraljevski Beograd.

J.S.

bili za skupno srečanje in pogovor, v katerem smo bolje spoznali drug drugega. V razgibanem in sproščenem pogovoru smo skušali predstaviti življenje v semenišču, duhovno življenje in študij na naših fakultetah. Ob koncu pogovora smo si bili edini, da nas prav taka srečanja med seboj tesneje povezujejo, da na ta način drug ob drugem rastemo in se medsebojno bogatimo. Zavedamo se, da moramo drugega sprejemati kot drugega, v vsej njegovi različnosti in da je šele to pogoj naše edinosti. Srečanje smo končali z očenajem, ki smo ga zmolili v različnih jezikih (grško, starocerkvenoslovansko, srbsko, hrvaško in slovensko). V tej molitvi smo živo začutili, da smo vsi otroci enega nebeškega Očeta.

K nadaljnemu delu za edinost nas še posebej spodbujajo misel bogoslovca Josipa iz Zagreba: »Kar so naši predniki v preteklosti zagrešili, smo dolžni mi z ljubeznijo popraviti«.

Ekumenski krožek bogoslovcev«

Iz Belsada nove, posebne marmelade

ČRNOMELJ — Črnomaljski Belsad in ljubljanska Kolinska bosta sodelovala pri izdelovanju novih, posebnih vrst marmelade. Belsad je že uveljavljen proizvajalec marmelade, saj jo naredijo 900 ton letno. Posebej cenjena je njihova mešana marmelada.

Novost pri marmeladah naj bi bili novi okusi in mešanice, predvsem pa drugačno pakiranje. Nove vrste marmelade bo Belsad pakiral v manjše zavitke, plastične folije in plastične škatlice najrazličnejših oblik. Predvidoma bodo naredili v Belsadu letno okoli 400 ton novih marmelad.

Podjetje v stečaj?

RADLJE OB DRAVI — Predstavniki podjetja Gradis iz Ljubljane so na seji sanacijske komisije, ki naj bi pomagala urediti razmere v industriji granita Ingmag v Josipdolu na Pohorju, sporočili, da njihova organizacija dokončno odstopa od namere, da bi izpeljala sanacijo v Ingmagu. Pri Gradisu menijo, da bi bila sanacija Ingmaga, ki ima nekaj več kot 60 zaposlenih, prevelik zalogaj.

Ingmag je v hudih finančnih in organizacijskih težavah. To je posledica dolgoletnega zanemarjanja tega podjetja na Pohorju. Zdaj bodo morali v Radljah za Ingmag najti drugega sanatorja, ali pa bodo morali razpisati stečaj.



Slovenci slabo zastopani v diplomaciji SFRJ

Gospodarsko nosi Slovenija največje breme v današnji Jugoslaviji. Kljub temu so Slovenci sorazmerno slabo zastopani v zveznih organih z možno izjemo tistih resorjev, ki se ukvarjajo z gospodarsko politiko. Slaba zastopnost Slovencev je silno očitna v jugoslovanski diplomatski službi. O tem problemu je obširno pisal v reviji »Naši razgledi« (27.1.1984) Rudi Čačinovič, funkcionar, ki je sam služil kot veleposlanik SFRJ v ZR Nemčiji (1968-1973) in Španiji (1977-1981). V svojem sicer obširnem članku, navaja Čačinovič več zanimivih in poučnih podatkov. Ur.

»Slovenci smo v sekretariatu za zunanje zadeve trenutno zelo slabo zastopani. To velja za delavce in funkcionarje doma in v tujini. Dejstvo je, da so danes nižja in srednja delovna mesta skoraj popolnoma brez Slovencev. Sekretariat ima sedaj skupno zaposlenih 2796 ljudi, od tega je Slovencev vsega 65, in še to na nekaterih čisto tehničnih mestih. Med njimi so tudi delavci, ki že desetletja ne živijo več v Sloveniji.

»Od skupnega števila je približno polovico zaposlenih v tujini. Slovenci imamo v tujini deset veleposlanikov (po 'ključu', ki je enak za vse republike), 3 generalne konzule (od teh za zdaj stalno v Trstu in Celovcu, Cleveland pa je zadnje čase napol 'rezerviran' za Slovence) ter 24 strokovnih diplomatskih in konzularnih delavcev. Skupno 37 ljudi. V ZSZZ je zaposlenih 28 Slovencev, od tega 17 strokovnih delavcev, 3 pripravniki in 8 vodilnih delavcev (s čimer pa ni rečeno, da imajo že svoje delovno mesto, temveč čakajo na razporeditev, nekateri na upokojitev).

»Cela leta ni bilo zanimanja ali pa kadrovske službe niso našle primernih kandidatov. Pošiljali smo precej mlajših ljudi 'po pogodbi' na štiri leta, to pa je pomenilo le na delovna mesta v tujini. Potem pa so se vrnili v Slovenijo, navadno na delovna mesta, ki so imela malo zveze z diplomacijo ali nobene.

»Sposobni mladi ljudje so z znanjem jezikov lahko dobili v Sloveniji boljše plačana mesta, kot pa so se ponujala v sekretariatu za zunanje zadeve, kjer bi morali spet nekaj let čakati na stanovanje in stanovati v začasno odstopljenih stanovanjih ali po hotelih. Bili so tudi problemi glede zaposlitve žena. Mnoge je prestrašilo nekoliko 'vojaški' red rangov in funkcij.

»Zdaj je velika nevarnost, da bo — ob izgovorih na varčevanje in zmanjševanje delovnih mest — položaj še slabši. Imamo le tri mlade pripravnike. Če samo podružbljanje zunanje politike ter vloga in odgovornost republike v zunanje-političnih odnosih terjata večjo zastopnost in usposabljanje diplomatskih kadrov iz Slovenije.

»Ne smemo pozabiti, da so tudi nekatera predstavništva v svetu, ki še posebno terjajo zastopnost iz Slovenije. To so nedvomno sosednje dežele, kjer živijo Slovenci, to so dežele, kjer je mnogo naših delavcev na začasnem delu, to so središča, kjer so večje naselbine slovenskih izseljencev. Ni nujno, da so na takih mestih vedno Slovenci, nujno pa je znanje slovenščine, ter pa je pri drugih, neslovenskih kadrih, bolj malo. In naposled je republika že po ustavi dolžna razvijati politične in druge odnose z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami, ki so pomembne za razvoj slovenskega naroda, italijanske in madžarske narodnosti ter slovenske narodne skupnosti v zamejstvu, za pravice in interese delovnih ljudi na začasnem delu v tujini in za izseljence iz SRS.«

Potem razlaga Čačinovič podrobneje, kakšni so vzroki za večje slovensko zastopstvo v jugoslovanski diplomatski službi. V posebnem seznamu je imenovanih vseh 58 Slovencev, ki so služili na ravni veleposlanika od 1945. leta do danes. Od teh 58, pove Čačinovič, jih je bilo le šest, ki so bili v stalni službi v sekretariatu za zunanje zadeve.

Položaj invalidov v Sloveniji

LJUBLJANA — Za interese invalidov na Slovenskem skrbi predvsem Zveza društev invalidov Slovenije. Zveza je v petnajstih letih delovanja vključila medse že 56 občinskih društev — preostala bodo ustanovljena do konca tega leta — in združuje 45 tisoč invalidov.

Člani Zveze so invalidi vseh stopenj, med njimi je 666 ljudi na vozičkih, 970 je nepokretnih, nad 700 jih ima amputirane spodnje okončine. Od vseh članov je 37.445 delovnih invalidov, med njimi je skoraj polovica — 15.857 ljudi zaposlenih. Od drugih 6.268 telesno prizadetih članov jih dela 2.512, od 1069 invalidov-kmetov pa jih je zaposlenih le 184.

Predsednik Zveze Ivan Japelj je na letni skupščini pojasnil razne dobrodelne akcije, ki jih Zveza oziroma njena društva izvršujejo tekom leta. Na skupščini so navzoči spremenili tudi statut Zveze glede mandatne dobe njenega vodilnega organa. Doslej je trajal mandat dve leti, odslej pa bo štiri letni. Med zadnjimi reformami, povezanimi z Josipom Brozom Titom je bila uvedba tako imenovanega kolektivnega vodstva, po katerem naj bi bila vodilna mesta tako v vladi in partiji ter drugim organizacijam vezana na eno ali največ na dveletno mandatno dobo. Zadnja leta je vedno več kritike na račun tega načela in taka sprememba, kot jo je na svoji letni seji odobrila Zveza invalidov Slovenije, utegne postati splošna tudi za vladna in partijska mesta.

»Vsi drugi so bili v veliki večini razni znani slovenski družbenopolitični delavci, ki niso bili ne prej ne pozneje v službi sekretariata za zunanje zadeve. Devetindvajset veleposlanikov je bilo le enkrat na diplomatskem mestu. Od sosednjih dežel smo imeli Slovenci v Avstriji doslej z Jakom Avšičem vred štiri, v Italiji dva in na Madžarskem prav tako dva veleposlanika. V Washingtonu nismo imeli od Pitamica nobenega veleposlanika, v Moskvi le enega (Jože Smole od 1975 do 1978). Od celotnega števila je služilo v evropskih deželah 15, v zunajevropskih pa jih je bilo 43.«

Koliko jih je danes

Danes je 10 slovenskih veleposlanikov, dva druga Slovenca pa imata čin veleposlanika, a služijo na drugih mestih. Veleposlaniki so:

Edvard Kljun, veleposlanik v Iranu od 1981. Kljun je bil tudi veleposlanik v Turčiji (1972-1977).

Marko Kosin, veleposlanik v Italiji in Malti od 1979. Kosin je bil tudi veleposlanik v Tanzaniji (1973-1978).

Anton Lah, veleposlanik v Tuniziji od 1981.

Marjan Osolnik, veleposlanik na Švedskem od 1983.

Aleksander Stanič, veleposlanik v Zaire od 1980.

Ronald Strelec, veleposlanik na Kubi od 1982.

Boris Šnuderl, veleposlanik v Franciji od 1983.

Gustav Zadnik, veleposlanik v Bangladešu od 1981.

Milovan Zidar, veleposlanik na Madžarskem od 1983.

Zoran Žagar, veleposlanik v Keniji od 1981.

Ignac Golob je od 1982 veleposlanik — stalni predstavnik pri OZN v New Yorku. Golob je bil tudi veleposlanik v Mehiki, Kostariki, Hondurasu in Panami (1973-1977).

Janez Sterniša pa je veleposlanik — šef stalne misije SFRJ pri Svetu za vzajemno ekonomsko pomoč v Moskvi od 1982.

V svojem članku piše Čačinovič zelo prepričljivo o pomembnosti za Slovenijo večjega slovenskega zastopstva v diplomacijski službi. Razvidno pa je, da je skoraj največja težava v Sloveniji sami, ker je zelo malo ljudi, ki se zanimajo za ta poklic. Ko je prejšnji konzul v Clevelandu Stane Lenardič želel svoje mesto zapustiti, so menda imeli v Sloveniji precej težav, ker dalj časa niso mogli najti primerne naslednika. Vsaj tako se je takrat govorilo. Običajna »doba« sedanjega konzula, ge. Zofke Klemen-Krek, prav tako gre h koncu. Zanimivo bo, koga bodo v Sloveniji našli, ki bo njeno mesto prevzel.

Pripravil ur.

Oglašujte v Ameriški Domovini! S tem boste pomagali sebi in tudi našemu listu!

Živali se prilagajajo podnebj

V zadnjih desetletjih se je dvignila temperatura oceanov (2,7 do 3,6°F v Barantsovem morju in Severnem ledenem morju), zato so nastopile velike selitve rib proti subpolarnim morjem. Na Grenlandiji Eskimi ne morejo več loviti tjujnjev, ki jih je toplota odgnala, saj se je na severni Grenlandiji dvignila zimska temperatura kar za 9°F v primerjavi s prejšnjim večletnim povprečjem, ampak so začeli loviti trske (polenovke), ki jih prej tam sploh ni bilo. Torej spremenbe »poklica« zaradi podnebj!

Tune so začeli loviti celo ob obali Nove Anglije v ZDA, severneje kot kdaj prej v zgodovinski dobi. Oposum, znan kot ljubitelj toplote, se je naselil v Kanadi. Tudi ptice so spremenile svoja gnezdišča in letajo čedalje bolj proti severu. Že v tridesetih letih tega

stoletja so se pojavljale lastovice na Fererskih otokih in na Islandiji, tja pa so prileteli tudi škorci, ki jih do leta 1935 nikoli ni bilo. Ornitologi so odkrili na Grenlandiji 25 vrst ptic, ki jih na tem otoku do leta 1918 niso poznali.

Medtem ko je bilo v polarnih in zmernih zemljepisnih širinah v tem obdobju padavin več kot prej, pa tudi monsunsko deževje v jugovzhodni Aziji se je okrepilo, je postalo podnebjje na jugu Evrope in subtropskem ter tropskem pasu bolj sušno.

ISKRICE

Človek ne gre nikoli tako daleč kot takrat, kadar ne ve, kam gre.

TALLEYRAND

Ne prepriča argument, ampak oseba.

SIEBERG

The Holy Family Society of the USA

ONE FAIRLANE DRIVE, JOLIET, ILL 60434

Since 1914...

The Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only.

LIFE INSURANCE • HEALTH AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Sponsor of St. Clare House of Prayer

Družba



sv. Družine

Officers

President.....	Joseph J. Konrad
First Vice-President.....	Ronald Zefran
Second Vice-President.....	Anna Jerisha
Secretary.....	Robert M. Kochevar
Treasurer.....	Anton J. Smrekar
Recording Secretary.....	Nancy Osborne
First Trustee.....	Joseph Sinkovec
Second Trustee.....	Frances Kimak
Third Trustee.....	Anthony Tomazin
First Judicial.....	Mary Riola
Second Judicial.....	John Kovas
Third Judicial.....	Frank Toplak
Social Director.....	Mary Lou Golf
Spiritual Director.....	Rev. Lawrence Grom, O.F.M.
Medical Advisor.....	Joseph A. Zalar, M.D.

ANDREJ KOBAL

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

(nadaljevanje)

Krivdo za prvotni poraz Južne Koreje in strašno tragedijo, katero je narod pretrpel med meseci okupacije, je dr. Fisher pripisal ameriški nesposobnosti. Po želji vlade v Washingtonu so svetovalci, poslani na Korejo, razglašali uspehe nove republike, niso pa ljudstva pripravili za samoobrambo. Z brezbriznostjo so tako rekoč pomagali napadalcem.

Korejska vojna je bila v dneh razgovorov z dr. Fisherjem v polnem razmahu; severne sile so bile hudo potolčene v bitkah ter potisnjene daleč proti kitajski meji. Ni mogel prehoviti ljudstva, ki je prestalo grozote terorja, ko so komunisti prodirali; uspehe v bojih je pripisoval v večji meri domačim silam kot pa armadi pod okriljem Združenih narodov.

Hrabrost in požrtvovalnost ljudstva mi je tolmačil z zgodovinskega stališča. Tisočletja je bila dežela podjarmljena in porušena. Ljudstvo se je zatekalo v gorovje in se vračalo obnavljat življenje, ko je nasilje popustilo. Boj za obstanek ga je utrdil in civilizacija je napredovala v presledkih.

Največje porušenje so povzročili Kitajci v drugem stoletju pred Kristusom, nato v sedmem in potem v vsakem nadaljnjem do šestnajstega, ko so cesarstvo razrušili Japonci in spet v sedemnajstem, ko je bila invazija iz Mandžurije. Pozneje se je vmešavala Rusija in končno je narod podjarmila Japonska.

Po vsakem polomu se je povrnil razvoj, ko je dežela zacvetela s šolstvom in kulturo. Navzgor in navzdol je zgodovina z versko in moralno podlago v budizmu in konfucianizmu naredila iz Korejcev svojevrstne ne posebno pobožne fataliste. Po njih današnji filozofiji življenje ni časovno omejeho in njega izboljšanje ni nujne važnosti. Povprečen Korejec je torej svoje vrste fatalist, obenem pa upornik proti tiraniji.

Z ozirom na etiko in moralo mi je Fisher govoril o znatni duhovni praznoti med narodom. Starodavne vrednote o dostojanstvu držinskega življenja so v veliki meri propadle in jih je nadomestila neka mešanica načel Konfucija, budizma, animizma, praznoverja in vražarstva. Duhovščina, mogoče z izjemo krščanskih misijonarjev, ni zvesta svojim duhovnim načelom in ne uživa med ljudmi nekdanjega spoštovanja.

Starodavna vera v enega boga je ostala, toda večina Korejcev se po osebnem okusu in ne po predpisih prednikov vdaja raznim verskim kultom in vsak časti boga po svoje. S filozofskega stališča bi se taka verska posebnost mogoče dala označiti z imenom eklekticizem.

Vera, tako jih je zgodovina naučila posebno pod japonskim zatiranjem, je pasivna pod tiranijo, za katero je človek rojen, in služi samoobrambi. V njej najde človek pomoč proti trpljenju in v borbi za življenje, katero je človeku usojeno, da ga izgubi.

Povprečen Korejec ne goji zaupanja v nobeno vlado. Tudi to ga je naučila zgodovina. Za domovino in prostost se je voljan boriti, ne verjame pa v dobre namene vlade. Demokracija, katero so uvedle volitve leta 1948, in novost, da lahko svobodno govori, kar misli, počasi spreminjata razpoloženje nasproti vladi in njenim zastopnikom. Težko je na primer dobiti osebo, ki ni vpisana v seznam volivcev. Zanimanje za kandidate in stranke je splošno, še bolj pa za obdržanje osebnih in državljanskih svoboščin.

Dr. Fisherja sem vprašal, zakaj se Korejci brezizjemno oblačijo v bele halje in zakaj se moški pokrivajo z visokim črnim cilindrom. Glede cilindra ni znal pojasniti, razen da znači dostojanstvo moške osebe, kakor na primer deščica pod žensko bluzo predstavlja njeno skromnost, da se ne vidi bujna prsa.

Belo bombažno ali laneno oblačilo ima svoj zgodovinski izvor. Bela je barva žalovanja. Pred tisočletjem so v dveh stoletjih sovražniki ubili vsakega korejskega cesarja. Za vsakim umorom je bilo odrejeno narodno žalovanje enega leta. Žalna oblačila so torej prišla v navado in so se ohranila do današnjega dne. Mogoče tudi zato, ker je narod vedno imel dovolj vzroka za žalovanje.

V porušenem mestu Seul

Glavno mesto Južne Koreje je bilo po odhodu severne armade mrtvo mesto. Nikjer v Evropi, kjer je divjala dolga vojna, nisem videl večjega razdejavanja in nikjer ni v maščevalnem klanju izgubilo življenje več prebivalstva kot v tem dva-, danes trimilijonskem mestu.

Množice ljudstva so sicer pobegnile na jug, v gorovje po načinu prednikov, ki so se pred napadalci v teku stoletij reševali s skrivanjem v neobljudenih krajih. Neštete je umikajoča se armada odvedla s seboj na sever, a tisoči so padli kot žrtve terorja. In čete so na umiku požigale in uničevale, kar se je v naglici uničiti dalo. Tod se pravzaprav niso bile nobene večje bitke. Razdejanje so povzročile bombe, še več pa nasprotnikovo požiganje ob umiku.

V Seul sem potoval kmalu po umiku severne armade. Letališče še ni bilo obnovljeno, zato je letalo iz Tokia pristalo kraj mesta Taegu. Tam sem najel jeep, katerega je vodil narednik Armstrong, ki je pot dobro poznal. Pri volanu sem ga zamenjaval, kajti pot je bila dolga in utrudljiva, cesta vseskozi netlakovana, na križiščih razdejana od bomb, in mostovi podrti.

Armstrong je preskrbel hrane ne samo za pot, temveč zadostno zalogo za preživljanje dva tedna. Živež je bil večinoma iz vojaške komisne zaloge, a naredniku se je posrečilo dobiti tudi sveže meso, jajca, kruh in drugo svežo in bolj užljivo hrano.

Na tej, okoli dvestopetdeset milj dolgi poti, sva lahko ogledovala dvoje, kar je bilo vredno spomina, daši v strašnem medsebojnem navzkrižju: lepoto narave in orodje za uničevanje vsega, kar človek smatra za lepo. O prirodni krasoti Koreje sem čital in slišal preprijet, a toliko rastlinskega krasa konec septembra nisem nikjer videl.

Zgodaj zjutraj sva se odpeljala. Po kratki vožnji po ravninah je sonce obsijalo griče pred nama, odete od vznožja do vrhov z grmičevjem v živoredeči barvi. Altea (ne poznam domače besede za grm, ki drugod krasi vrtove in mu v Ameriki pravimo »roža Šaronska) raste na Koreji v naravi. Cvete poleti, najbolj bujno pa jeseni. Korejci jo po pravici imajo za narodno rožo, ker je tu doma. Cveti so velikosti srednje velike rože, gojeni drugod po svetu bolj beli, v domači zemlji pa čisto rdeči s črnimi in rumenkastimi pestiči in prašniki.

Ob poti so stali tanki in topovi. Zunaj mesta Taegu sem videl baterijo orjaških tankov. Potem sva v kratkih presledkih na vsej dolgi poti do mesta Suwon videla po enega ali dva. Nekateri so stali prav na cesti, drugi zraven v jarku ali na zapuščenih njivi. Naštel bi mogoče tisoč teh uničevalnih strojev razne velikosti.

Vsi so seveda bili razdejani in neuporabni. Severne čete so razstrelile cevi topov in motorje, ker jih v naglici niso mogle odpeljati s seboj.

Z narednikom sva se ustavila pri dveh ali treh tankih različne velikosti, da bi si ogledala izdelek. Značke so bile v črkah ruske cirilice. Severna Koreja pač ni imela tovarn za take vojne stroje in je jug napadla po navodilih iz Kremlja in s sovjetsko opremo. Tudi majhno ročno orožje, ki se je v onih dneh našlo v Južni Koreji, je bilo sovjetsko. V Seulu sem si na primer izbral skoro novo karabinko Tupoleva, katero sem po vrnitvi v Ameriko izročil svojemu kraškemu drugu Toniju za njegovo zbirko.

V Seul sva dospela pred popolnim mrakom. Pogorišča na vseh straneh dolgih ulic in križišč in nikjer živje duše. Tudi v središču mesta, kjer so še stala manj razdejana poslopja, ni bilo ljudi. Iz centra je narednik zavil po cesti, ki se je na koncu cepila v dve smeri. Postal je za trenutek, da si ogleda, v katero ulico naj vozi.

Brnenje motorja je nenadno presunil visok pojoč glas ženske. Po cesti v najino smer je peljala samokolnico in pela otožno žalostinko. Na vozilu je sedel belo oblečen mož z visokim črnim cilindrom na glavi; roko in nogo je imel obvezano.

Počasi in enakomerno je porivala; gledala je le predse, nemoteno vozila in pela. Narednik je izbral smer, molčal, a obrnil po cesti navzgor, šele ko je v daljavi utihnila pesem.

Žena in ranjeni mož na samokolnici sta bili edini živi bitji, katera sem videl ob prihodu v dvamilijonsko mesto!

»Zlati breg« (Gold Coast) se imenuje stanovanjski del Seula za premožne meščane. Tudi ta del kamnitih zgradb vrh nizkih holmov je bil hudo prizadet. Poslopje, h kateremu sva se pripeljala, pa je bilo nedotaknjeno, le da v njem ni nič delovalo. Kot povsod po mestu, ni delal vodovod; električni tok

je bil prekinjen in centralna kurjava je odpovedala.

Hiša je bila skoro brez pohištva. Očividno je bila nekoč bogato opremljena, a jo je med okupacijo vojaštvo izpraznilo in opremo odpeljalo na sever in v Rusijo. Steklo je v mnogih oknih nadomeščal trd papir. Stanovalec, h kateremu sem prišel po opravo, major P., je s pomočjo vojakov in civilistov za silo pripravil ležišča na podu, naredil mizo in klopi iz desk in nekje rekviriral okroglo pečko za kuhanje in kurjavo z lesom.

Major je z nekim kapitanom, ki sem ga poznal osebno, in majhnim oddelkom vojakov in civilistov prišel v predmestje oni dan, predno je bil Seul izpraznjen. Dasi so bili oboroženi, njih naloga ni bila vojskovanje, temveč uradno, ne časnarsko poročanje o vojnem položaju in prva pomoč ter rešitev Amerikancev, katere je severna invazija presenetila in so našli skrivna zatočišča.

Takoj po prihodu v predmestje se je kapitan ločil od skupine in z jeepom odpeljal naravnost v mesto. V uniformi kapitana je vozil skozi množice nasprotnika, ki je v zmešnjava zapuščal mesto, in nič se mu ni zgodilo. Kaj je dosegel z blaznim početjem, nisem izvedel, le to, da je po povratku moral v bolnišnico za psihiatrično zdravljenje.

Majorja je obisk razveselil. Mlad mož, korénjak po postavi, je bil v civilnem življenju pisatelj in pesnik, njegova žena pa znana operna pevka v New Yorku. Ne vem, kaj ga je zadržalo v vojni službi, za katero je bil telesno, nikakor pa ne miselno in duševno sposoben. Nalogo v Seulu je sicer pridno in rade volje vršil kot nekak odmor od dolgočasnih vojnih odredb in urnikov, le da je v opustošenem mestu živel sam brez primerne družčine.

Narednik mu je prinesel pisma, ki so se zanj nabrala v Tokiu in so mu bila poslana v Taegu. Iz kupa je izbral pisma žene in otrok ter odprl prvo, večje. »Moj rojstni dan!« je vzdihnil in dodal, da je čisto pozabil.

»Pri njih je zdaj jutro,« je govoril zase. »Skušali bodo z menoj govoriti po telefonu na Japonsko in skrbelo jih bo, ker jih nihče ne bo mogel obvestiti o moji odsotnosti in kje sem.«

(se nadaljuje)

“SLOVENIA RADIO PROGRAM”

HEARD COAST TO COAST

3 till 4 on Saturday afternoons E.S.T.
on N.B:N. Cable TV systems.

PAUL M. LAVRISHA

1004 Dillewood Rd.
Cleveland, Ohio 44119FUNERAL
HOME

Dostojanstvena postrežba po zmerni ceni

Jedilne in družabne sobe na razpolago

28890 Chardon Rd., Willoughby Hills

(1 Block East of Bishop Rd.)

585-5100

Susan Zak Cosic - Funeral Director